

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2037/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Тајане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник др Небојша Станковић, адвокат из .., ради утврђења ништавости уговорене одредбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1590/18 од 30.01.2019.године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА се одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж1590/18 од 30.01.2019.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ се као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1590/18 од 30.01.2019.године.

Образложење

Пресудом Основог суда у Врбасу-Судска јединица у Кули П 139/18 од 12.10.2018.године, усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је ништава одредба члана 5 тачка 1 подтачка 1 уговора о кредиту бр. .. закљученог 26.02.2016.године што је тужена дужна трпети и признати и обавезана је тужена да тужиљи исплати износ од 5.700,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.02.2017.године па до исплате и на име трошкова парничног поступка износ од 77.550,00 динара са законском затезном каматом рачунајући камату од извршности одлуке до коначне исплате

Виши суд у Сомбору је пресудом Гж 1590/18 од 30.01.2019.године жалбу тужене делимично усвојио и пресуду Основог суда у Врбасу- Судска јединица у Кули П 139/18 од 12.10.2018.године преиначио у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен захтев за накнаду трошкова преко износа од 48.300,00 динара до досуђеног износа од 77.550,00 динара са законском затезном каматом на ту разлику од извршности до исплате, док је у преосталом побијаном усвајајућем, а непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена, а жалба тужене одбијена. Захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује са позивом на члан 404. став 1. ЗПП због потребе разматрања правних питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11....55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити за уједначавањем судске праксе ни новим тумачењем права имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите те начин пресуђења и разлог за усвајање тужбеног захтева. Тужена се у ревизији позива на судске одлуке, међутим, ради се углавном о одлукама првостепених судова које не могу да буду израз устаљене судске праксе због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању захтева тужиље у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из чланова 12., 15., 46., 47., 105., 109. и 265 Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са вежаћим тумачењем права и владајућим правним схватањима у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени ових законских одредби тако да не постоји потреба за новим тумачењем права односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда заузетим на седници Грађанског одељења 02.04.2019.године, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правој ствари поднета је суду 24.01.2018.године. Вредност предмета спора је 5.700,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора у износу од 5.700,00 динара не пралази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подошења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци .

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**